

21. Nov. 1974

FAKTA

Dato:

21. Nov. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 3B s. 10-13

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

vestlige verdens neuroser.
Tænkt om jeg uden minimalske
forberedelse i funktion kunne nå
til at acceptere at den ene
one day har jeg brugt til
det "rene" i Rødt og Blåt,
den næste til det hvide
mon tage og alle mulige andre
ting den one day funktion
i videnskabelig spontan-dada-
den anden langsom næsten
videnskabelig i intellektuel.
Det er jo sandheden om
hvordan det er, hvordan
mit arbejde foregår og jo
mere jeg forsøger at under-
trykke den sandhed
jo større og voldsommere
bliver efterhånden konflik-
terne.

Paris, 21-11-74.
"You have to see your-
self as one of six thou-
-sand painters. Come what
may!" Marcel Duchamp.

Det er jo helt i overens-
stemmelse med det jeg
et årsvis har prøvet om
man er skævt eller ukendt
udstiller meget eller lidt, ut-
-stiller i Paris eller London-
-havn. Hvad der end sker,
eller ikke sker man fort-
-sætter dog.
Det gælder dette at udstille
jo et internationalt plan
til at så års af oprende
spørgsmål om at arbejde
hvor man får man års ud-
-førelse, hender mig i et

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

gule hvad jeg har brugt
til. Dunder mig f.eks. til
at hente be en dybtst
til vore her i Paris (og
til med beluste et andet
menneske - Bødlet med en
så den til vore) one og
alene af den grund at
jeg ikke vil gå op af
en eller anden f.eks. i
Chance. Det er den rone og store
drumbye forfængelighed den
er på spil. Og den til
være det rundt i hovedet
når jeg laver noget. Man
det bruges på "den frie"
hvad vil de sige jeg må
endelig provokere. Gule mig
be indtil, finde på noget
med en luft - forfængelighed!

Vur jeg ikke døvel af den
forfængelighed, var jeg alone
op taged af selve arbejdet.
Så ville mine ting også
tage sig unødigt ud, og
så kunne det jo være
at de netop til den
helt indistinktable stas-
tuff, som de mange ar-
men, og som måske ar-
en, og måske "væder".
Bog er, fordi den forfængelighed
brugt til at føre mig
informationalt frem er så
aldorvingsende, ikke meget
mere i pressen, end hvad
man kan se alle vegne
rundt om hin og.
Nu drager det sig ikke
om at være i pressen,
men om at være sig selv.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

del 2-3 ikke til den
dagebrøgte Monse kvæms - dæjfer
for jeg i min pressant f. eks ind
70 år i billedet mig på
at jeg i 1850'erne mig på
kun kan se den som jeg
er mødt stander af den men
det er jo ikke mig på i
arbejder på stadsfuld
-kvæms traditionelt, selv om
jeg måske bruger udræktionel-
le midler, hvad der jo for-
-der sig også kan sættes
-spilreglerne op ved.
For det er blevet lavet i
man følger af nye blodsut-
-vælg det kan dog den
fordi al i mig og at
male, men i komposi-
-tioner på blot med disse
dud alle som var det stady

maleri jeg beskæftigede mig
med.
Grunden er at jeg tænker i
udstillinger som var i at
hinsyre skal være, og jeg
i ikke det vil de selv-
-fulgde på en anden form
det ville du være selv
det ville mig til den og i ikke at
mere eller mindre delvis
udvalgte der ville være
det væsen lige.
Parallelt med de handlinger
i beslutning mig til under-
arbejder, der kan på
udstillingerne på "den frie"
det skulle være i alle
i spille nogen rolle under
arbejdet.
Jeg tænker kort sagt i helt
traditionelle kvæmskunst

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hænder og springer dermed over
hvor fordel det er lavet.
78. Man må gøre det
mig at forsøge at gøre
min for at gøre det på
det kunstneriske.
Når man arbejder med
disse med blot så gør man
mig ikke i tilstedeværelse
og ved hvad de
repræsenterer og hvad det
er som gør på gang
druge mig med dem.
I stedet for bringer man
som materiale til et
"møde om" billed arrangement.
79. Man forsøger at
få mig som disse til-
-lede i indhold og ikke
blive hænge ved deres
indside. Man kan

det min hvad man kunne
kalde, i et stillings for jernstillet
Spiller ind.

Paris 94-11-78
"Gjøre sin situation
og" hvad vil det sige?
Hvad man befinder sig i en
nødsituation og gøre
vil ændre den til en
"Hvad vil det sige? Man
er den man er og som
følge af dette skal der hvad
der skal.
Så følger man tænke på
praktisk på min situation
her i Paris som, synes man,
ikke længere er holdbar.
Den har udspillet sin
rolle, men en sidste steady